

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกด
แม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย
เป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
THE CONSTRUCTION OF PRONUNCIATION IMPROVEMENT EXERCISES BOOK
ON FINAL CONSONANT WITH MAE KOM, MAE KOK, MAE KOD AND MAE KOB
FOR CHINESE STUDENTS SPEAKING THAI AS A SECOND LANGUAGE
AT CHIANG RAI RAJABHAT UNIVERSITY

Liu Yue^{1*}, ยูพิน จันทรเรือง² และ ปฏิพันธ์ อุทยานกุล³
Liu Yue^{1*}, Yupin Chanroeng² and Patiphan Uthayanukul³

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 หมู่ 9 ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57100^{1, 2, 3}
Chiang Rai Rajabhat University, 80 Moo 9, Ban Du Sub-district, Mueang District, Chiang Rai Province, 57100^{1, 2, 3}

*Corresponding author E-mail: 1303209451@qq.com

(Received: Aug 11, 2020; Revised: Mar 15, 2021; Accepted: Mar 30, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ E₁/E₂ ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูวู้ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มประชากรโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาจีนที่มีความบกพร่องในการออกเสียงมาตราตัวสะกดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ จำนวน 8 ชุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 ชุด 3) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 ชุด จากการวิเคราะห์สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพ E₁/E₂ ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเท่ากับ 85.80/83.61 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.83, S.D. = 0.29)

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ, การอ่านออกเสียง, มาตราตัวสะกด, ความพึงพอใจ

ABSTRACT

This study aimed to construct the pronunciation improvement exercises book on final consonant with Mae Kom, Mae Kok, Mae Kod and Mae Kob for Chinese students speaking Thai as a second language based on the E_1/E_2 efficiency criteria at 80/80, to compare the students' learning achievement of a development of reading final consonant, and to examine the students' satisfaction towards the pronunciation improvement exercises book. The population was the 31 Chinese students from Yuxi Normal University who were third-year students learning in the second semester of academic year 2019 at Chiang Rai Rajabhat University and the 11 Chinese students who were used as the sample group with the method of purposive sampling. The research instruments were the pronunciation improvement exercises book 8 sets, achievement test 1 set, 8 lesson plans, and 24-item students' satisfaction questionnaire towards the pronunciation improvement exercises book. The data was analyzed for percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and t-test. The results showed that:

1. The E_1/E_2 efficiency scores of the pronunciation improvement exercises book was at 85.80/83.61 which were higher than the 80/80 criteria.

2. The students' learning achievement after learning by using the pronunciation improvement exercises book was higher than that before learning by using the pronunciation improvement exercises book. The t-test showed that the t-value was statistically significant at the .05.

3. The students' satisfaction towards the pronunciation improvement exercises book, in overall, was rated at the highest level ($\bar{x}$ = 4.83, S.D. = 0.29).

KEYWORDS: Improvement Exercises Book, Pronunciation, Final Consonant, Students' Satisfaction

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมของไทย การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นโครงการใหม่ที่สถาบันอุดมศึกษาของประเทศจีนให้ความสนใจ ภาษาไทยเป็นภาษาที่ประกอบขึ้นด้วยเสียงที่มีระบบระเบียบจึงจะสื่อความหมายได้และเสียงดังกล่าวต้องรวมกันอย่างน้อย 3 หน่วยเสียง โดยประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ บรรจบ พันธุมธนา (2556) ได้กล่าวถึงพยัญชนะตัวสะกดที่เป็นหนึ่งในลักษณะของระบบเสียงภาษาไทยโดยอธิบายว่า พยัญชนะของไทยออกเสียงต่างกันไปบ้าง เมื่ออยู่ต้นคำ และอยู่ท้ายคำ จึงต้องแยกเป็น “พยัญชนะต้น (ที่อยู่ต้นคำ)” กับ “พยัญชนะตัวสะกด (ที่อยู่ท้ายคำ)” และ อุดม วโรตม์ลิขิตต์ (2561) ได้กล่าวว่า เสียงพยัญชนะทั้ง 21 ตัวไม่สามารถเป็นพยัญชนะสะกดได้ทั้งหมด มีเพียง 8 หน่วยเสียงเท่านั้นที่เป็นตัวสะกดได้ สอดคล้องกับ กำชัย ทองหล่อ (2552) ที่กล่าวถึงหมวดคำที่มีตัวสะกดหรือออกเสียงอย่างเดียวกันแบ่งเป็น 8 มาตรา หรือ 8 แม่คือ:

มาตรา ก กา หรือ แม่ ก กา คือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

มาตรา กง หรือ แม่กง คือพยางค์ที่มีตัว ง สะกด หรือ นิคหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ง สะกด

มาตรา กน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มีตัว น สะกด หรือ ตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว น สะกด ได้แก่ ตัว น ญ ณ ร ล พ

มาตรา กม หรือ แม่กม คือพยางค์ที่มีตัว ม สะกด หรือ นิคหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ม สะกด

มาตรา เกย หรือ แม่เกย คือพยางค์ที่มีตัว ย และ มาตรา เกว หรือ แม่เกว คือพยางค์ที่มีตัว ว สะกด

มาตรา กก หรือ แม่กก คือพยางค์ที่มีตัว ก สะกด หรือ ตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ก สะกด ได้แก่ ตัว ก ข ค ฆ

มาตรา กด หรือ แม่กด คือพยางค์ที่มีตัว ด สะกด หรือ ตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ด สะกด ได้แก่ ตัว ด จ ฌ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ช ส

มาตรา กบ หรือ แม่กบ คือพยางค์ที่มีตัว บ สะกด หรือ ตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว บ สะกด ได้แก่ ตัว บ ป พ ฟ ภ

นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักจะมีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ไม่ชัดเจน อธิธิพล ที่มาจากภาษาแม่ ซึ่งสมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2556) ได้กล่าวว่า เมื่อพิจารณาถึงลักษณะเสียงพยัญชนะท้ายหรือเสียงตัวสะกดภาษาไทยและภาษาจีนแล้วพบว่า เสียงพยัญชนะท้ายหรือเสียงตัวสะกดที่นักศึกษาจีนมีปัญหามากที่สุดมี 4 เสียง ได้แก่ เสียง -ม, -ก, -ด และ -บ เนื่องจากเสียงพยัญชนะท้ายดังกล่าวไม่มีในระบบเสียงของภาษาจีน สอดคล้องกับสุนีย์ สีลาพรพิณิจ (2559) ได้กล่าวว่า หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในภาษาไทยมี 8 หน่วยเสียง ในภาษาจีนนั้นไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดเหมือนในภาษาไทย แต่ก็สามารถอาศัยหน่วยเสียงสระประสมกับสระพิเศษในภาษาจีนมาเทียบเคียงกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในภาษาไทยได้ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สัทอักษรแทนเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในภาษาไทย

พยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด ตามมาตรา 尾辅音	สัทอักษรแทนเสียงพยัญชนะ ท้ายหรือตัวสะกดในภาษาไทย 泰语尾辅音的 国际音标	สระจีนที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด คล้ายกับภาษาไทย 汉语元音
แม่ง	ŋ	ang, eng, ong, iang, ing, iong, uang, ueng
แม่งน	n	an, en, ian, in, uan, un, üan, ün
แม่งม	m	–
แม่งย	j	ui (uei), ei
แม่งว	w	iao, iu (iou)
แม่งก	k	–
แม่งด	t	–
แม่งบ	p	–

ที่มา: สุนีย์ สิลภาพนิธิ, 2559

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ในภาษาจีนจะไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดเหมือนในภาษาไทย แต่ก็สามารถอาศัยหน่วยเสียงสระประสมกับสระพิเศษในภาษาจีนมาเทียบเคียงกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในภาษาไทยได้ 4 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /ŋ/ สามารถเทียบเคียงกับเสียงสระพิเศษจีน /ang, eng, ong, iang, ing, iong, uang, ueng/ ซึ่งอ่านว่า /อัง, เอ็ง, อง, เอียง, อิง, อีง, อว่ง, เอิง/ ตามลำดับ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /n/ สามารถเทียบเคียงกับเสียงสระพิเศษจีน /an, en, ian, in, uan, un, üan, ün/ ซึ่งอ่านว่า /อัน, เอ็น, เอียน, อิน, อวน, อุณ, เอวียน,

อวิน/ ตามลำดับ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /j/ สามารถเทียบเคียงกับเสียงสระประสมจีน /ui (uei), ei/ ซึ่งอ่านว่า /อุย, เอย/ ตามลำดับ และหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /w/ สามารถเทียบเคียงกับเสียงสระประสมจีน /iao, iu (iou)/ ซึ่งอ่านว่า /เอียว, อิว/ ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถนำคำในภาษาจีนที่มีเสียงเหมือนหรือคล้ายกับคำในภาษาไทยมาเทียบเคียงได้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงพยัญชนะท้ายได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น ดังตัวอย่างตามตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบตัวอย่างคำไทยกับคำจีนที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเหมือนหรือคล้ายกัน

เสียงพยัญชนะท้าย /ŋ/	ตัวอย่างคำไทย (泰语词的例子)	ดั่งค์	เพ็ง	หลง	เฉียง	ปึง
สามารถเทียบเคียงกับ		/tan/	/phōŋ/	/lōŋ/	/chǎŋ/	/pīŋ/
เสียงสระพิเศษจีน /ang,	ตัวอย่างคำจีน (汉语词的例子)	当	碰	龙	墙	病
eng, ong, iang, ing/		/dāng/	/pèng/	/lóng/	/qiáng/	/bìng/

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เสียงพยัญชนะท้าย /m/	ตัวอย่างคำไทย (泰语词的例子)	อัน	เกิน	เพียร	สิ้น	ชวน	คุณ
สามารถเทียบเคียงกับ		/ʔan/	/kə:n/	/phian/	/sîn/	/chuan/	/khun/
เสียงสระพิเศษจีน /an, en, ian, in, uan, un/	ตัวอย่างคำจีน (汉语词的例子)	安	跟	偏	信	穿	昆
		/ān/	/gēn/	/piān/	/xìn/	/chuān/	/kūn/
เสียงพยัญชนะท้าย /j/	ตัวอย่างคำไทย (泰语词的例子)	รู้		ชู้		เลย	
สามารถเทียบเคียงกับ		/rûj/		/khǔj/		/ləj/	
เสียงสระประสมจีน /ui (uei), ei/	ตัวอย่างคำจีน (汉语词的例子)	锐		葵		勒	
		/ruì/		/kuí/		/lēi/	
เสียงพยัญชนะท้าย /w/	ตัวอย่างคำไทย (泰语词的例子)	เพย	เที่ยว	เจียว	ฉิว	ติว	
สามารถเทียบเคียงกับ		/phǎj/	/thîaw/	/ciao/	/chǐw/	/tiw/	
เสียงสระประสมจีน /iao, iu (iou)/	ตัวอย่างคำจีน (汉语词的例子)	陪	跳	交	球	丢	
		/péi/	/tiào/	/jiāo/	/qiú/	/diū/	

ที่มา: สุนีย์ ลีลาพรพิณิจ, 2559

ส่วนหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดที่ไม่ปรากฏในหน่วยเสียงใด ๆ ในภาษาจีนมี 4 หน่วยเสียง คือ /m/, /k/, /t/ และ /p/ ผู้สอนและผู้เรียนจึงควรเน้นการฝึกออกเสียงเหล่านี้เป็นพิเศษ เพราะถือเป็นกลุ่มหน่วยเสียงที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียง

เสียงพยัญชนะในภาษาไทยมี 21 เสียง แต่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะท้ายพยางค์ หรือเป็นตัวสะกดได้เพียง 8 เสียง โดยแบ่งเป็นคำเป็น 5 มาตรา คือ แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว และคำตายอีก 3 มาตรา คือ แม่กก แม่กต แม่กบ เมื่อพิจารณาลักษณะระบบเสียงภาษาไทยและภาษาจีนแล้วพบว่า เมื่อออกเสียงมาตราตัวสะกด แม่กง แม่กน แม่เกย แม่เกอว คล้ายกับออกเสียงสัทอักษรจีน (ระบบพินอิน) ดังตัวอย่าง

แม่กง ออกเสียงคล้ายกับ /ng/ เช่น 刚 (กัง) ระบบพินอิน /gang/

แม่กน ออกเสียงคล้ายกับ /n/ เช่น 干 (กัน) ระบบพินอิน /gān/

แม่เกย ออกเสียงคล้ายกับ /i/ เช่น 该 (กัย) ระบบพินอิน /gāi/ 归 (กุย) ระบบพินอิน /guī/

แม่เกอว ออกเสียงคล้ายกับ /o/ เช่น 高 (กาว) ระบบพินอิน /gāo/ 沟 (โกว) ระบบพินอิน /gōu/

และมาตราตัวสะกดที่เหลือจะไม่มีสัทอักษรจีน (ภาษาจีนเรียกว่า พินอิน) ที่ออกเสียงคล้ายกัน ซึ่งทำให้นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กต และแม่กบ การอ่านออกเสียงภาษาไทยจึงเกิดปัญหาไม่ชัดเจนและความหมายเปลี่ยนไปได้ (Liao, 2551) จากการศึกษาวิธีการแก้ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้พบว่า การสอนวิชาทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพต้องมีสื่อการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มีประสบการณ์ทางภาษา และสนุกสนานไปกับบทเรียน และจากรายงานเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติได้กล่าวว่า สื่อการสอนประเภทหนึ่งที่ผู้สอนผลิตขึ้นเองและผู้เรียนสามารถนำไปฝึกฝนด้วยตนเองได้ นั่นคือแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับอุษณี เสือจันทร์ (2553) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือสามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษา เรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อสร้างความเข้าใจใน เรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกด แม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย เป็นภาษาที่สองให้ถูกต้องตรงตามการอ่านออกเสียง ในภาษาไทย เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ตรงตามเสียงมาตราตัวสะกดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพ E₁/E₂ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ของนักศึกษาจีนมีความแตกต่างของพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

ประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูวี้ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูวี้ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาที่มีความบกพร่องในการออกเสียงมาตราตัวสะกด

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 8 ชุด ได้แก่ 1) ใบความรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียง 2) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม 3) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กกตรงแม่ 4) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กกไม่ตรงแม่ 5) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดตรงแม่ 6) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงแม่ 7) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบตรงแม่ 8) การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงแม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการวิเคราะห์

1.1) ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึก

1.2) ศึกษาและสังเคราะห์คำศัพท์จากเอกสารแบบเรียนภาษาไทย รวมทั้งสื่อการสอนที่ใช้สำหรับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2) ขั้นตอนการออกแบบ

ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบตามการอ่านออกเสียง โดยแยกตามการอ่านออกเสียงคำกับวลี ประโยค และบทประพันธ์ แล้วจึงกำหนดหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 8 หน่วย

3) ขั้นตอนการพัฒนา

นำแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องของแบบฝึก พบว่า ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.76 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4) ขั้นตอนทดลอง

ในขั้นตอนทดลองผู้วิจัยนำแบบฝึกเสริมทักษะที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขไปทดลองสอนกับนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ การทดลองกับนักศึกษาจีนจำนวน 3 คน (แบบ 1:1) ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 72.45/74.65 การทดลองกับนักศึกษาจีนจำนวน 6 คน (แบบ 1:10) ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.00/81.17 และการทดลองกับนักศึกษาจีนจำนวน 11 คน (แบบ 1:100) ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.80/83.61

5) ขั้นตอนประเมินผล

นำแบบฝึกเสริมทักษะที่หาประสิทธิภาพแล้วไปใช้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ต่อไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1) ขั้นตอนการวิเคราะห์

1.1) ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และศึกษาทฤษฎี แนวคิด จิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

1.2) ศึกษาและสังเคราะห์คำศัพท์จากเอกสารแบบเรียนภาษาไทย รวมทั้งสื่อการสอนที่ใช้สำหรับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2) ขั้นตอนการออกแบบ

ในขั้นตอนการออกแบบ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 อ่านออกเสียงคำกับวลี จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ตอนที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ตอนที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความกับนิทาน จำนวน 31 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 31 คะแนน

จำนวนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ มีทั้งหมด 71 คำ คำละ 1 คะแนน คะแนนเต็มของข้อสอบทั้งหมด 71 คะแนน

3) ขั้นตอนการพัฒนา

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.99 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4) ขั้นตอนทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มรอบรู้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูอู๋ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน แล้วคำนวณค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson Method (นพพร ณะชัยพันธ์, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.87 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความคงที่เชื่อถือได้ ถูกต้องแม่นยำ และสามารถนำไปใช้ได้

5) ขั้นตอนประเมินผล

ผู้วิจัยนำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาใช้สอบกับ นักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้การสอนการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 8 แผน โดยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1) ขั้นการวิเคราะห์

1.1) ศึกษา รายละเอียด หลัก สูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2554 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.2) ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.3) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำ แผนการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2) ขั้นการออกแบบ

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับ เนื้อหาแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) ขั้นการพัฒนา

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ซึ่งถือว่า มีความเหมาะสมมาก

4) ขั้นทดลอง

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอนประกอบการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กับนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ดังกล่าวแล้ว

5) ขั้นตอนประเมินผล

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการทดลองใช้แบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 24 ข้อ โดยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1) ขั้นการวิเคราะห์

1.1) ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และศึกษาทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1.2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการประเมิน

2) ขั้นการออกแบบ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่ สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ตามเทคนิคของของลิเคิร์ท (Likert Technique) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3) ขั้นการพัฒนา

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความ พึงพอใจเท่ากับ 0.88

4) ขั้นทดลอง

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง แก้ไขไปทดลองใช้กับนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน (แบบ 1:100) เพื่อทดสอบด้านการใช้ภาษา และการใช้เวลาในการตอบคำถาม

5) ขั้นตอนประเมินผล

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง แล้วไปสอบถามนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนแบบการทดลอง The One-Group Pretest-Posttest Design ของมาเรียน นิลพันธุ์ (2553) ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน (Pretest)	วิธีสอน (Treatment)	สอบหลัง (Posttest)
ทดลอง	T_1	X	T_2

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง

X หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้มี 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนสอบของนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน

2. ดำเนินการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ที่หาประสิทธิภาพแล้ว

3. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนน

4. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ จากนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูยู่ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ค่าร้อยละ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยตาราง t-test

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มาจากวิทยาลัยครูยู่ซี (Yuxi Normal University) ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 11 คนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียดดังตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะกับ	
	กลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน	
	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E_2)
รวม	1142	653
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	103.82	59.36
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	6.01	5.39
E_1/E_2	85.80	83.61

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80/83.61

2. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน

การทดสอบ	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า t (t-test)	Sig
ก่อนเรียน	11	37.09	3.91	23.212*	.000
หลังเรียน	11	60.09	5.26		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 37.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.91 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 60.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.26 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

3. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเฉลี่ย 4.83 อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ดังมีรายละเอียดดังตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กต และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ด้านบรรยากาศ:			
1. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.64	0.48	มากที่สุด
2. บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบตนเองและกลุ่ม	4.73	0.45	มากที่สุด
3. บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
4. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.91	0.29	มากที่สุด
5. บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.91	0.29	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้:			
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.82	0.39	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด	4.55	0.50	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.82	0.39	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.91	0.29	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.91	0.29	มากที่สุด
สื่อการจัดการเรียนรู้			
1. แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีเพียงพอและมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.45	0.50	มากที่สุด
3. แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย	4.91	0.29	มากที่สุด
ประโยชน์ที่ได้รับ			
1. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.82	0.39	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.55	0.50	มากที่สุด
4. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ	4.91	0.29	มากที่สุด
5. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
6. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจโดยใช้เหตุผล	4.55	0.50	มากที่สุด
7. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.91	0.29	มากที่สุด
วิเคราะห์ภาพรวม	4.83	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของ นักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน ที่มีต่อ แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกด ด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเฉลี่ย 4.83 อยู่ในระดับ พอใจมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเท่ากับ 85.80/83.61 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ความแตกต่างของพัฒนาการทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษา จีนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ มีค่าเฉลี่ย 4.83 อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการศึกษา ตามลำดับได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกด แม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีน ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย มีค่าเท่ากับ 85.80/83.61 สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ สร้างเครื่องมือตามหลักการสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2554) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสร้าง แบบฝึกตามทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวถึง

กฎแห่งความพร้อมว่า ความพร้อมอาจหมายถึงวุฒิภาวะ ระดับสติปัญญาพื้นความรู้ แรงจูงใจที่จะเรียน ซึ่งสรุป เป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับทฤษฎี พฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ (Skinner) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้สามารถควบคุมพฤติกรรมให้เกิดพฤติกรรม ตามวัตถุประสงค์ และสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อ บุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่ เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับ หรือเพิ่มการตอบสนอง ให้เพิ่มขึ้น จากกระบวนการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ดังกล่าวของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย ชันโท (2557) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาทักษะ การพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะ ที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.43/83.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ 80/80 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก (2556) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การสร้าง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียน วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพ 81.64/80.36 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำศัพท์ได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ความแตกต่างของพัฒนาการทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะตรงตาม

วัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการจะวัดและเหมาะสมกับระดับวัย และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิลลาร์ตน์ สุนทรโรจน์ (2551) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี คือ 1) เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน 2) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย 3) มีเนื้อหาที่น่าสนใจ 4) มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ นอกจากนี้ ในขั้นตอนการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน ใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขของการวัดไว้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับชวลิต ชูกำแพง (2551) ที่ได้กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ 1) จุดมุ่งหมายของการวัด 2) เครื่องมือที่ใช้วัด 3) การแปลผลและการนำผลไปใช้ และกล่าวถึงว่าการประเมินผล (Evaluation) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ 1) ประเมินในสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้และสามารถทำได้ 2) เน้นวัตถุประสงค์ความหมายโดยตรงมากกว่าโดยอ้อม 3) ลักษณะหรือกิจกรรมมีลักษณะความเป็นจริงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต 4) ใช้งานส่งเสริมความกว้างขวางมากกว่าคำตอบเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fang (2552) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านทักษะการพูดภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภายหลังจากการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่

สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า มีค่าเฉลี่ย 4.83 อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบฝึกเสริมทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และอาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ให้กับกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดีทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับระพีพร โพธิ์ศรี (2554) ที่ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนไป และสอดคล้องกับที่นวรรณ พันธุเมธา (2554) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงความรู้สึกเมื่อประสบสิ่งที่ชอบ สัมกับที่ใจต้องการ จึงทำให้นักศึกษาจีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กด และแม่กบ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้วิจัย ความพึงพอใจดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yu (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตราตัวสะกดแม่กม แม่กก แม่กดสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายพบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.06 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ชันโท (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่พบว่านักศึกษาจีนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนสามารถใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประกอบการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน เพื่อให้นักศึกษาจีนมีทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ผู้สอนควรพูดภาษาไทยในอัตราจังหวะที่ช้ากว่าพูดปกติในระหว่างสื่อสารกับนักศึกษาจีนและพูดซ้ำไปซ้ำมาบ่อยครั้งที่พูด และอาจต้องพยายามใช้ภาษาไทยช่วยอธิบายเนื้อหาที่สอน ซึ่งจะได้ช่วยฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในช่วงเวลาเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่

มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกันสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เข้าใจเกณฑ์สะกดคำอย่างลึกซึ้ง

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อให้นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพูดภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยที่สะกดด้วยสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาว สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัท รวมสาส์น (1977) จำกัด.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- ทศนา แหม่มณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ณะชัยพันธ์. (2552). *สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- นพวรรณ พันธุมธนา. (2554). *คู่มือการใช้ภาษาไทยแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- บรรจบ พันธุมธนา. (2556). *ลักษณะภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระพีพร โพธิ์ศรี. (2554). *หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. อุดรดิษฐ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมการตามแนวคิดแบบ Backward Design*. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2556). *รายงานการวิจัย ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติสาขาวิชาภาษาไทย ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนีย์ สิลภาพินิจ. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงในภาษาไทยกับภาษาจีน เพื่อประโยชน์ในการสอน ภาษาไทยระดับพื้นฐานในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(93), 33-46.

- อรทัย ชันโท. (2557). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- อภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2556). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์).
- อุดม วโรตม์ลิขิตดี. (2561). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา ภาษา: ความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุษณี เลือจันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง วิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- Fang, Z. (2552). ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักเรียนชาวจีน. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Liao, Y. (2551). ภาษาไทยพื้นฐาน 1. มณฑลกว่างโจว, ประเทศจีน: บริษัท ซี้อ เจีย ถู ชู.
- Yu, N. (2559). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตราตัวสะกดแม่ก แม่ก ก แม่กค สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

